

Arrest

nr. 326 610 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister voor Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 10 december 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie van 27 november 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van 27 november 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 december 2024 met refertenummer 123981.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 juni 2024 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) trof op 27 november 2024 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. De verzoekende partij werd hiervan op 4 december 2024 in kennis gesteld. Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.06.2024 werd ingediend door :

C. H., J. (...) (geen R.R.)

Geboren te C. op 15.02.1991

C. R., F. W. (...) (geen R.R.)

Geboren op 09.04.1987

Wettelijke vertegenwoordigers van:

C. C., S. A. (...) (geen R.R.)

Geboren op 29.11.2019

Nationaliteit: Colombia

Adres: (...) (voor mevrouw en het kind)

Adres: (...) (voor mijnheer)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Huidige aanvraag steunt volledig op het feit dat hun zoon lijdt aan autisme. Ter staving hiervan leggen betrokkenen volgende stukken voor: een attest van diagnose ASS dd. 12.02.2024, een formulier procedure zorgtoeslag, een verwijsbrief voor revalidatiecentrum dd. 16.02.2024, een Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen nota psycholoog, een logopedievoorschrift dd. 16.02.2024 en een bewijs van inschrijvingsfiche dd. 04.03.2024 buitengewoon onderwijs.

Betrokkenen wijzen er op dat hun zoon ondersteuning ontvangt van het CLB, wat essentieel zou zijn voor zijn ontwikkeling en welzijn. In België zouden de nodige middelen en ondersteuning beschikbaar zijn om zijn ontwikkeling en welzijn te waarborgen. De continuïteit van zijn onderwijs en behandeling in dit land zouden cruciaal zijn voor zijn vooruitgang en levenskwaliteit.

Echter, uit de voorgelegde stukken blijkt op geen enkele manier dat hun zoon in Colombia niet de nodige ondersteuning, begeleiding en onderwijs kan genieten. Evenmin blijkt uit de voorgelegde stukken dat enkel in België de nodige middelen en ondersteuning beschikbaar zouden zijn. Nergens uit de voorgelegde stukken blijkt dat de continuïteit van zijn onderwijs en behandeling cruciaal zouden zijn voor zijn vooruitgang en levenskwaliteit. We wijzen er nogmaals op dat betrokkenen op geen enkele manier aantonen dat hij zijn onderwijs en behandeling niet kan verderzetten in Colombia. Dus hoewel uit de voorgelegde stukken inderdaad blijkt dat hun zoon gediagnosticeerd werd autisme en sinds dit schooljaar buitengewoon kleuteronderwijs volgt, kan dit element kan niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat aangepast onderwijs en behandeling/begeleiding niet beschikbaar zouden zijn in Colombia.

Het feit dat de zus en kinderen van mevrouw de Belgische nationaliteit hebben verworven en dat haar tante en haar kind over verblijfsrecht in België beschikken, kan niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. Het hebben van familieleden in België ontslaat betrokkenen geenszins van de verplichting om hun aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Evenmin kan dit element worden aangewend als zijnde een belemmering om terug te keren naar het land van herkomst om daar een aanvraag in te dienen. Bovendien bewijst betrokkene de familieband niet. Een verklaring van een derde en/of het louter voorleggen van een identiteits- of verblijfskaart van de personen waarop betrokkene zich beroept, heeft onvoldoende bewijskracht om te kunnen spreken van verwantschap. Bovendien dient er gesteld te worden dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Wat betreft de familiale steun die essentieel zou zijn voor het welzijn van hun zoon, merken we op dat betrokkenen niet aannemelijk maken dat zij in Colombia niet over een familiaal netwerk zouden beschikken dat hen eveneens kan ondersteunen.

De elementen van integratie (met name het feit dat betrokkenen vier getuigenverklaringen voorleggen) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).”

1.3. De gemachtigde trof op 27 november 2024 tevens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoekende partij werd hiervan eveneens op 4 december 2024 in kennis gesteld. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mevrouw,

*Naam, voornaam: C. H., J. (...)
geboortedatum: 15.02.1991
geboorteplaats: C. (...)
nationaliteit: Colombia*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving.

Betrokkene dient vergezeld te worden door:

C. C., S. A. (...), geboren op 29.11.2019, nationaliteit: Colombia.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is zij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen:

Betrokkene diende op 07.06.2024 een aanvraag 9bis in. De maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen is op heden aldus ruimschoots overschreden.

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land (artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980).

Bij het nemen van dit bevel om het grondgebied te verlaten werd de situatie geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen:

Het hoger belang van het kind : Betrokkene toont niet aan dat een scholing niet verkregen kan worden in het land van herkomst. Betrokkene toont niet aan dat een scholing, aangepast aan de noden van haar kind, niet beschikbaar is in het land van herkomst.

Het gezins- en familieleven : Het gaat om een tijdelijke scheiding wat geen ernstig of moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt.

De gezondheidstoestand : Uit het administratief dossier blijkt niet dat er sprake is van een medische problematiek die betrokkene of haar zoon verhindert om te reizen. Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat reizen voor haar zoon wordt afgeraden.

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd, wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, of indien u uw verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op de verwijdering.”

2. Over het voorwerp van het beroep

De Raad stelt vast dat in het opschrift van het verzoekschrift wordt vermeld dat een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld tegen “*een beslissing tot weigering van verblijf*”. Noch uit het administratief dossier, noch uit de bij het verzoekschrift gevoegde stavingsstukken blijkt echter dat er ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf werd genomen.

In de inleidende paragraaf van het verzoekschrift geeft de verzoekende partij aan dat zij beroep aantekent “*tegen de beslissing (...) waarin ons wordt bevolen België binnen 30 dagen te verlaten*”. In fine het verzoekschrift verzoekt de verzoekende partij de “*nietigverklaring van de uitzettingsbevel*”. Hieruit blijkt dat het beroep in de eerste plaats gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij vraagt om “*de regularisatie van onze verblijfssituatie*”. Daarmee wordt, zij het impliciet doch zeker, verwezen naar de beslissing waarbij haar aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. Uit het dossier blijkt verder dat, hoewel de desbetreffende beslissingen niet in de inventaris bij het verzoekschrift worden vermeld, zij wel degelijk als bijlage aan het verzoekschrift werden toegevoegd. Zo blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 27 november 2024, zijnde de beslissing zoals vermeld in punt 1.3, als stuk 1 aan het verzoekschrift werd toegevoegd. Stuk 3 betreft de beslissing vermeld in punt 1.2., met name de beslissing waarbij de machtigingsaanvraag van de verzoekende partij op 27 november 2024 onontvankelijk werd verklaard.

Gelet op het voorgaande, moet worden aangenomen dat het beroep geen beslissing tot weigering van verblijf tot voorwerp heeft, maar betrekking heeft op de beslissingen van 27 november 2024, waarbij enerzijds de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, en anderzijds een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd.

Geheel ten overvloede wijst de Raad erop dat uit de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij er tevens van uitgaat dat het beroep beide beslissingen van 27 november 2024 tot voorwerp heeft.

3. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij voert in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep aan omdat de verzoekende partij in haar verzoekschrift zou hebben nagelaten een voldoende duidelijk en omschreven middel naar voren te brengen.

Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middeel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). Een lezing van het verzoekschrift leert dat de verzoekende partij daarin aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de beoordeling in de bestreden beslissingen en inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de in deze beslissingen opgegeven motieven. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. Ook betoogt zij dat er sprake is van een miskenning van de artikelen 3 en 27 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: het IVRK), en van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). Aldus kan wel degelijk worden aangenomen dat het verzoekschrift een middel bevat.

De opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wordt niet aanvaard.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Zoals reeds werd aangegeven, dient te worden aangenomen dat de verzoekende partij – in een enig middel – de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 3 en 27 van het IVRK, en van artikel 24 van het Handvest. Zij licht haar enig middel concreet als volgt toe:

“(…)

Wij verzoeken om nietigverklaring van deze beslissing en om regularisatie van onze verblijfssituatie in België, aangezien deze maatregel ernstige risico's met zich meebrengt voor de gezondheid, het emotionele welzijn en de algehele ontwikkeling van onze zoon S. (...), 5 jaar oud, bij wie een autismespectrumstoornis (ASS) is vastgesteld.

Impact op S. (...)'s gezondheid op alle gebieden

Een gedwongen en abrupte uitzetting uit België en de veranderingen in S. (...)'s omgeving zouden ernstige gevolgen hebben voor zijn algehele gezondheid, zowel emotioneel als fysiek en sociaal. Als kind met ASS is S. (...) afhankelijk van een gestructureerde en voorspelbare omgeving voor zijn ontwikkeling. Het verstoren van zijn routines en het veranderen van zijn omgeving kan verwoestende effecten hebben:

- o Emotionele gezondheid: Kinderen met ASS zijn bijzonder kwetsbaar voor stress, angst en depressie bij plotselinge veranderingen. Het onderbreken van zijn therapieën en het destabiliseren van zijn routine zouden zijn stress en angst verhogen, wat kan leiden tot achteruitgang in zijn emotionele regulatie.*
- o Fysieke gezondheid: Chronische stress kan fysieke problemen veroorzaken, zoals slaapproblemen, spijsverteringsproblemen en een verzwakt immuunsysteem, wat S. (...)'s gezondheid negatief zou beïnvloeden.*
- o Sociale ontwikkeling: Een plotselinge verandering zou zijn vermogen om sociaal te functioneren aanzienlijk kunnen beïnvloeden. Momenteel zit hij in een proces van aanpassing aan zijn nieuwe schoolomgeving. Na eerder op GO! Kleuterschool 't Lindeke te hebben gezeten, volgt hij nu onderwijs in centrum WISSEL. Een derde verandering van deze aard zou zijn sociale ontwikkeling ernstig belemmeren.*
- o Onderwijsontwikkeling: Wat betreft zijn opleiding boekt S. (...) vooruitgang binnen een gespecialiseerd systeem dat aansluit bij zijn behoeften. Overstappen naar een ander onderwijssysteem zonder passende ondersteuning zou zijn vooruitgang onderbreken, wat zijn zelfvertrouwen en leervermogen zou schaden.*

Schending van fundamentele rechten

Deze beslissing houdt geen rekening met S. (...)'s rechten zoals vastgelegd in het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie:

- Artikel 3 van het IVRK: Het belang van het kind moet de eerste overweging zijn bij alle beslissingen die hen aangaan. In dit geval zijn de verwoestende gevolgen voor S. (...)'s gezondheid, opleiding en algemeen welzijn niet in overweging genomen.*
- Artikel 27 van het IVRK: S. (...) heeft recht op een levensstandaard die passend is voor zijn fysieke, mentale, spirituele, morele en sociale ontwikkeling. Dit recht wordt geschonden door hem te bevelen het land te verlaten, wat zijn welzijn in gevaar brengt.*
- Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie: S. (...) heeft recht op een omgeving die zijn welzijn bevordert. Het verlaten van België zou dit recht schenden door zijn emotionele gezondheid, onderwijs en sociale ontwikkeling ernstig te beïnvloeden.*

Onze integratie in België

Onze familie heeft hard gewerkt om zich op een zinvolle manier te integreren in de Belgische samenleving. Wij zijn toegewijde leden van de Stichting Kerk Bron van Redding, waar wij actief deelnemen als vrijwilligers, steun verlenen aan mensen in nood en bijdragen aan het welzijn van onze gemeenschap. Dit engagement weerspiegelt onze diepe dankbaarheid voor de kans om in dit land te zijn en onze intentie om een positieve kracht in de samenleving te zijn. Bovendien streven wij ernaar onze migratiestatus te regulariseren, niet alleen voor het welzijn van onze zoon S. (...), maar ook om te kunnen studeren, werken en bij te dragen aan de ontwikkeling van België. Wij waarderen de principes van inclusie, solidariteit en respect die België kenmerken en zijn vastberaden om volgens deze waarden te leven.

Beperkingen in Colombia en verergerende omstandigheden

Terugkeer naar Colombia zou S. (...) blootstellen aan verschillende beperkingen die zijn welzijn en gezondheid op alle gebieden zouden schaden:

- *Beperkt onderwijssysteem: In Colombia accepteren de meeste scholen geen kinderen met autisme, en de weinige die dat wel doen bieden minimale ondersteuning. In veel gevallen krijgen kinderen met ASS slechts één uur dagelijkse aandacht, wat volstrekt onvoldoende is voor hun ontwikkeling.*
- *Onbereikbare medische zorg en therapieën: De gespecialiseerde zorg die S. (...) nodig heeft, is in Colombia financieel onhaalbaar en gereserveerd voor welgestelde gezinnen. De noodzakelijke therapieën om zijn vooruitgang voort te zetten zouden voor ons niet haalbaar zijn.*
- *Sociale en economische instabiliteit: Terugkeren naar Colombia zou betekenen dat we opnieuw vanaf nul moeten beginnen, zonder werk, zonder ziekteverzekering en zonder de middelen om voor S. (...) te zorgen, wat de onzekerheid en stress voor hem en ons gezin zou vergroten.*

Ons verzoek

Wij verzoeken met respect:

1. *Nietigverklaring van de uitzettingsbevel, aangezien deze beslissing ernstige schade toebrengt aan S. (...)s gezondheid, emotioneel welzijn en algehele ontwikkeling.*
2. *Regularisatie van onze verblijfssituatie in België om S. (...) de stabiele omgeving te bieden die hij nodig heeft voor zijn verdere ontwikkeling.*
3. *Een persoonlijke hoorzitting om de gevolgen van deze beslissing uitvoerig toe te lichten en aanvullende bewijzen voor ons beroep te presenteren.*

Wij zijn bereid samen te werken met de autoriteiten om ervoor te zorgen dat de rechten van S. (...) en ons gezin worden gerespecteerd en om positief bij te dragen aan de Belgische gemeenschap.

(...)"

4.2. De verzoekende partij voert aan dat de bestreden beslissingen ernstige gevolgen met zich meebrengen voor haar minderjarige zoon S. (...), die lijdt aan een autismespectrumstoornis (ASS). Zij wijst erop dat haar zoon afhankelijk is van een gestructureerde en voorspelbare omgeving, en benadrukt dat het verstoren van zijn routines en het veranderen van zijn omgeving verwoestende effecten kan hebben. Meer bepaald zou een gedwongen en abrupte uitzetting uit België schadelijk zijn voor zijn emotionele en fysieke gezondheid, alsook voor zijn sociale en onderwijsontwikkeling. Zij stelt dat zijn aanwezigheid in België noodzakelijk is om haar zoon de stabiliteit te bieden die hij nodig heeft voor zijn verdere ontwikkeling. De verzoekende partij meent dat de gemachtigde onvoldoende rekening houdt met zijn fundamentele rechten zoals gewaarborgd door het artikel 3 en 27 van het IVRK, en artikel 24 van het Handvest. Zij benadrukt verder dat het Colombiaanse onderwijssysteem beperkt is in het opnemen en ondersteunen van kinderen met ASS, dat gespecialiseerde zorg er financieel onbereikbaar is voor haar gezin, en dat een terugkeer zou leiden tot onzekerheid en stress, mede gelet op de afwezigheid van werk en ziekteverzekering in het herkomstland. De verzoekende partij wijst tot slot op haar integratie in België, en haar engagement als lid van en vrijwilliger voor de Stichting Kerk Bron van Redding.

4.3. Waar de verzoekende partij zich beroept op een schending van artikel 24 van het Handvest, wijst de Raad erop dat de bepalingen van het Handvest luidens artikel 51 van dit Handvest enkel van toepassing zijn in zoverre Unierecht ten uitvoer wordt gelegd, wat het geval is wanneer een nationale regeling binnen het toepassingsgebied van het Unierecht valt. Wanneer de schending van artikel 24 van het Handvest wordt aangevoerd, dient er bijgevolg een aanknopingspunt met het Unierecht te bestaan in de aan de rechter voorgelegde betwisting. De eerste bestreden beslissing werd evenwel genomen in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dat geen omzetting vormt of toepassing is van Unierecht, noch anderszins aanknoopt bij het Unierecht. Bijgevolg is het Handvest in deze niet van toepassing. De aangevoerde schending van artikel 24 van het Handvest is derhalve onontvankelijk in de mate dat dit middel gericht is tegen de beslissing waarbij de machtigingsaanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

4.4. In de mate dat de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de in de bestreden beslissingen opgegeven motieven, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling

onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de *in casu* toepasselijke wettelijke bepalingen waarnaar eveneens verwezen wordt in de bestreden beslissingen, met name de artikelen 7, *9bis* en 74/13 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Artikel *9bis* van de Vreemdelingenwet voorziet in een uitzondering op de regel, die vervat is in artikel 9 van de Vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel *9bis* van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel *9bis* van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel *9bis* van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven;

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen.

In voorliggende zaak oordeelde de gemachtigde dat de door de verzoekende partij aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat zij haar aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd niet kan indienen via de in artikel 9 van de Vreemdelingenwet voorziene procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is. *In casu* is dus de vraag aan de orde of verweerder op deugdelijke wijze kon oordelen dat de verzoekende partij niet afdoende aannemelijk heeft gemaakt dat het voor haar onmogelijk, dan wel bijzonder moeilijk is om de aanvraag te doen vanuit haar land van herkomst.

Verweerder beschikt bij het beoordelen van het al dan niet buitengewoon karakter van de aangevoerde omstandigheden over een ruime discretionaire bevoegdheid. Het uitgangspunt bij deze beoordeling is de aanvraag die werd ingediend en de daarin aangevoerde elementen. Immers, de bewijslast bij het indienen van zulk een aanvraag rust op de aanvrager, die alle gegevens moet bijbrengen die de aanspraken die hij meent te kunnen maken kunnen staven. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048; RvS 9 januari 2006, nr. 153 367). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. De gemachtigde dient niet in te gaan op hetgeen in de aanvraag om machtiging tot verblijf niet expliciet wordt aangevoerd als buitengewone omstandigheid.

De Raad kan voorts enkel nagaan of de gemachtigde zijn discretionaire bevoegdheid niet op een kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft ingevuld. Het is niet aan de Raad om zelf de aangevoerde omstandigheden op hun merites te beoordelen, noch is het aan de Raad om niet eerder aan verweerder voorgelegde omstandigheden te gaan beoordelen in zijn plaats. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich immers plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Bovendien zou de Raad zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan verweerder werden voorgelegd in de loop van het besluitvormingsproces.

4.6. Blijkens de in punt 1.1. bedoelde aanvraag, die zich in het administratief dossier bevindt, vroeg de verzoekende partij om een machtiging tot verblijf op grond van de het feit dat bij haar minderjarige zoon S. (...) een autismespectrumstoornis (ASS) werd vastgesteld. Concreet voerde zij het volgende aan:

“Op dit moment krijgt S. (...) gespecialiseerde begeleiding op de school waar hij is ingeschreven. Bovendien ontvangt hij ondersteuning van het CLB (Centrum voor Leerlingenbegeleiding), wat essentieel is geweest voor zijn ontwikkeling en welzijn. Dankzij de begeleiding van het CLB hebben we S. (...) ingeschreven op een speciale school, waar hij in september dit jaar met de lessen zal beginnen.

De diagnose en de speciale onderwijsbehoeften van onze zoon hebben duidelijk gemaakt hoe belangrijk het is om in België te blijven, waar we de nodige middelen en ondersteuning hebben gevonden om zijn ontwikkeling en welzijn te waarborgen. De continuïteit van zijn onderwijs en behandeling in dit land is cruciaal voor zijn vooruitgang en levenskwaliteit.

Het is belangrijk op te merken dat F. W. C. R. (...), de vader van S. (...), niet bij ons woont, maar al zijn verantwoordelijkheden nakomt. Hoewel we geen partners zijn, is het belangrijk voor S. (...) om de aanwezigheid van beide ouders in zijn leven te hebben, wat significant bijdraagt aan zijn emotionele welzijn en ontwikkeling. Daarnaast hebben we de steun van onze uitgebreide familie, waaronder mijn zus Y. C. H. (...), haar dochters D. A. R. C.(...) en A. Y. R. R. (...), mijn tante S. P. P., mijn nicht R. E. C. P.(...) en haar dochter S. G. C. (...). Deze familiale steun is essentieel voor het welzijn van S. (...) en voor ons als gezin.

Daarom verzoeken we respectvol om ons humanitair verblijf in België toe te kennen, zodat S. (...) de nodige gespecialiseerde zorg en onderwijs kan blijven ontvangen, en het regelmatige contact met beide ouders en de steun van onze uitgebreide familie kan behouden. Bij deze brief voegen wij de relevante documenten, inclusief de medische diagnose van S. (...), de bevestiging van zijn inschrijving op de speciale school en de rapporten van het CLB. (...)”

Aan haar machtigingsaanvraag heeft de verzoekende partij tevens verschillende stukken toegevoegd die betrekking hebben op de medische en onderwijssituatie van haar minderjarige zoon S. (...), met name een attest d.d. 12 februari 2024 waarin kinderpsychiater N. K.(...) verklaart dat bij het kind S. (...) autismespectrumstoornis (ASS) werd vastgesteld, een brief van dezelfde kinderpsychiater d.d. 16 februari 2024 waarbij het kind wordt doorverwezen naar een revalidatiecentrum voor multidisciplinair onderzoek en therapie, een voorschrift van dezelfde datum voor het opstarten van logopedische therapie, en een formulier procedure zorgtoeslag.

4.7. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in haar machtigingsaanvraag weliswaar op gewezen heeft dat zij in België de nodige middelen en ondersteuning heeft gevonden om de ontwikkeling en het welzijn van haar zoon te waarborgen, en tevens benadrukt heeft dat de continuïteit van zijn onderwijs en behandeling in België cruciaal is voor S. (...)S vooruitgang en levenskwaliteit. Echter, de Raad stelt eveneens vast dat de verzoekende partij haar standpunt niet concreet heeft onderbouwd met een objectieve analyse van een medische, psychologische en/of pedagogische deskundige waaruit blijkt dat een wijziging van zijn leef- en zorgomgeving ernstige nadelige risico's zou inhouden voor de ontwikkeling en/of het welzijn van haar zoon, zoals thans in het verzoekschrift wordt betoogd. Uit de stukken toegevoegd aan de machtigingsaanvraag kan enkel blijken dat S. (...) gediagnosticeerd is met ASS, begeleiding ontvangt van het CLB, werd doorverwezen naar een revalidatiecentrum, logopedie dient te volgen en ingeschreven is in het buitengewoon onderwijs. De ingediende stukken bevatten echter geen informatie over hoe S. (...) omgaat met veranderingen in zijn omgeving of context, noch enige beoordeling van zijn emotioneel of gedragsmatig functioneren in nieuwe situaties. Er wordt niet in deze stukken gesteld dat S. (...) afhankelijk is van een gestructureerde en voorspelbare omgeving, en dat het verstoren van zijn dagelijkse routine of een wijziging van zijn omgeving nadelige gevolgen zou kunnen hebben op zijn emotionele en fysieke gezondheid, dan wel zijn sociale en onderwijsontwikkeling. De enige documenten waarin wel melding wordt gemaakt van mogelijke nadelige gevolgen van een wijziging in S. (...) zijn omgeving, zijn de door de verzoekende partij overgelegde getuigenverklaringen. Deze verklaringen zijn echter opgesteld door personen met wie de verzoekende partij stelt een familiale band te hebben, en bevatten derhalve geen objectieve beoordeling door een onafhankelijke derde van de impact van veranderingen op S. (...)S welzijn.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij in haar machtigingsaanvraag wel de zorgstructuur die in België werd uitgebouwd vermeldde, maar dat zij daarbij noch heeft aangevoerd of onderbouwd dat gelijkaardige zorg- of onderwijsvoorzieningen voor kinderen met ASS niet beschikbaar of ontoegankelijk zou zijn in Colombia. Daarnaast heeft verzoekende partij in haar aanvraag geen enkele informatie verstrekt over de beschikbaarheid of toegankelijkheid van gelijkaardige zorg- of onderwijsvoorzieningen in het herkomstland.

Gelet op voorgaande vaststellingen heeft verweerder op goede gronden en binnen alle redelijke grenzen in de eerste bestreden beslissing geoordeeld:

“De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Huidige aanvraag steunt volledig op het feit dat hun zoon lijdt aan autisme. Ter staving hiervan leggen betrokkenen volgende stukken voor: een attest van diagnose ASS dd. 12.02.2024, een formulier procedure zorgtoeslag, een verwijsbrief voor revalidatiecentrum dd. 16.02.2024, een Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen nota psycholoog, een logopedievoorschrift dd. 16.02.2024 en een bewijs van inschrijvingsfiche dd. 04.03.2024 buitengewoon onderwijs.

Betrokkenen wijzen er op dat hun zoon ondersteuning ontvangt van het CLB, wat essentieel zou zijn voor zijn ontwikkeling en welzijn. In België zouden de nodige middelen en ondersteuning beschikbaar zijn om zijn ontwikkeling en welzijn te waarborgen. De continuïteit van zijn onderwijs en behandeling in dit land zouden cruciaal zijn voor zijn vooruitgang en levenskwaliteit.

Echter, uit de voorgelegde stukken blijkt op geen enkele manier dat hun zoon in Colombia niet de nodige ondersteuning, begeleiding en onderwijs kan genieten. Evenmin blijkt uit de voorgelegde stukken dat enkel in België de nodige middelen en ondersteuning beschikbaar zouden zijn. Nergens uit de voorgelegde stukken blijkt dat de continuïteit van zijn onderwijs en behandeling cruciaal zouden zijn voor zijn vooruitgang en levenskwaliteit. We wijzen er nogmaals op dat betrokkenen op geen enkele manier aantonen dat hij zijn onderwijs en behandeling niet kan verderzetten in Colombia. Dus hoewel uit de voorgelegde stukken inderdaad blijkt dat hun zoon gediagnosticeerd werd autisme en sinds dit schooljaar buitengewoon kleuteronderwijs volgt, kan dit element kan niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid daar betrokkenen niet aantonen dat aangepast onderwijs en behandeling/begeleiding niet beschikbaar zouden zijn in Colombia.”

Door louter te volharden dat de door haar aangevoerde elementen juist wel buitengewone omstandigheden uitmaken, maakt de verzoekende partij weliswaar kenbaar het oneens te zijn met de beoordeling van de gemachtigde, maar toont zij niet aan dat deze motivering in het licht van de in de aanvraag naar voor gebrachte elementen foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn.

4.8. De verzoekende partij voegt aan haar verzoekschrift nog de volgende stukken toe: een schoolattest opgesteld door de directie van de school voor buitengewoon onderwijs “De Wissel” d.d. 9 december 2024, een besluit BKR (Zorgdossier) d.d. 14 november 2024, een individueel aangepast curriculum verslag (IAC-Verslag) d.d. 23 januari 2024, een artikel van 20 augustus 2024 over onderwijsbarrières in Colombia en een overzicht van de kosten en vereisten voor het Liceo Althair, een onderwijsinstelling te Cali (Colombia). Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij voornoemde stukken niet heeft voorgelegd aan de gemachtigde. Het kan de gemachtigde dan ook niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die hem niet ter kennis werden gebracht voorafgaand aan het nemen van de eerste bestreden beslissing. Het is voorts niet aan de Raad - die te dezen optreedt als annulatierechter - om aan de hand van stukken die bij de ingediende verblijfsaanvraag niet aan de verweerder werden kenbaar gemaakt en die pas bij het verzoekschrift worden aangebracht, zelf te onderzoeken of deze nieuwe stukken al dan niet blijk geven van de vereiste buitengewone omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De Raad zou bovendien zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395).

4.9. In zoverre de verzoekende partij aanhaalt dat zij hard gewerkt heeft om zich te integreren in de Belgische maatschappij, leest de Raad in de eerste bestreden beslissing dat de door de verzoekende partij aangehaalde elementen van integratie geen buitengewone omstandigheid vormen, doch elementen betreffen die in de gegrondheidsfase worden behandeld. De Raad kan enkel vaststellen dat het standpunt van verweerder overeenstemt met de rechtspraak van de Raad van State, waarnaar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen (cf. RvS 9 december 2009, nr. 198.769), en luidens dewelke *“omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen” de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend.*”

In de mate dat de verzoekende partij betoogt dat de door haar aangevoerde elementen van integratie in België juist wel buitengewone omstandigheden uitmaken, herhaalt de Raad dat de verzoekende partij in het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet dient aan te tonen dat deze elementen een tijdelijke verwijdering van het grondgebied in de weg staan en haar verhinderen een regularisatieaanvraag in te dienen via de geijkte procedure. De verzoekende partij moet bijgevolg op zijn minst aantonen dat het voor haar bijzonder moeilijk is om terug te keren en de verblijfsvergunning aan te

vragen in haar land van herkomst. Louter verwijzen naar haar integratie volstaat hiertoe niet. Immers, elementen van integratie verhinderen op zich niet dat de vreemdeling tijdelijk terugkeert naar het land van herkomst om aldaar een aanvraag in te dienen. Bovendien impliceert het feit dat de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf moet indienen via de Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, geenszins dat haar banden met België teloorgaan of dat gegevens die wijzen op een integratie plotseling niet langer zouden bestaan. Aangezien integratie op zich in beginsel geen buitengewone omstandigheid vormt, komt het aan de verzoekende partij toe om aan de hand van concrete argumenten aan te tonen dat daar in haar specifieke geval anders over moet geoordeeld worden, hetgeen zij echter nalaat te doen. Nergens doorheen haar betoog onderneemt de verzoekende partij immers enige ernstige poging om *in concreto* aan te tonen waarom haar integratie in België het haar onmogelijk of bijzonder moeilijk zou maken om haar aanvraag in het land van herkomst in te dienen en aldus een buitengewone omstandigheid uitmaakt.

4.10. Gelet op wat voorafgaat laat de uiteenzetting van de verzoekende partij niet toe te besluiten dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verwerende partij beschikt. De verzoekende partij heeft verder niet aannemelijk gemaakt dat de verweerder bepaalde in de aanvraag naar voor gebrachte zaken niet of onvoldoende in rekening zou hebben gebracht. Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

4.11. Blijkens de tweede bestreden beslissing wordt overeenkomstig artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet aan de verzoekende partij en haar minderjarige zoon het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten nu zij de termijn van 90 dagen op een periode van 180 dagen, zoals voorzien in artikel 20 van de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen, ruimschoots hebben overschreden. Deze feitelijke vaststelling wordt door de verzoekende partij niet betwist of weerlegd.

In het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten worden vervolgens de elementen besproken die conform artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet in ogenschouw moeten genomen worden bij het treffen van een verwijderingsmaatregel. Concreet motiveert de verwerende partij als volgt:

“ Het hoger belang van het kind : Betrokkene toont niet aan dat een scholing niet verkregen kan worden in het land van herkomst. Betrokkene toont niet aan dat een scholing, aangepast aan de noden van haar kind, niet beschikbaar is in het land van herkomst.

Het gezins- en familieleven : Het gaat om een tijdelijke scheiding wat geen ernstig of moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt.

De gezondheidstoestand : Uit het administratief dossier blijkt niet dat er sprake is van een medische problematiek die betrokkene of haar zoon verhindert om te reizen. Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat reizen voor haar zoon wordt afgeraden.”

De verzoekende partij brengt hier tegen in dat -de gemachtigde er geen rekening mee heeft gehouden dat een gedwongen en abrupte uitzetting uit België schadelijk is voor S. (...)S emotionele en fysieke gezondheid, alsook voor zijn sociale en onderwijsontwikkeling. Zij benadrukt verder dat het Colombiaanse onderwijssysteem beperkt is in het opnemen en ondersteunen van kinderen met ASS, dat gespecialiseerde zorg er financieel onbereikbaar is voor haar gezin.

De Raad stelt evenwel vast dat in het bestreden bevel uitdrukkelijk wordt verwezen naar de door verzoekende partij op 7 juni 2024 ingediende aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Voorts blijkt dat de gemachtigde ervoor heeft gekozen om het bevel om het grondgebied te verlaten pas af te leveren nadat werd vastgesteld dat de door de verzoekende partij ingediende aanvraag tot machtiging tot verblijf onontvankelijk is. Beide bestreden beslissingen zijn immers op dezelfde dag, door dezelfde gemachtigde genomen en gelijktijdig aan de verzoekende partij betekend. Aldus heeft de vaststelling in de onontvankelijkheidsbeslissing dat er geen buitengewone omstandigheden zijn die een terugkeer naar Colombia in de weg zouden staan, eveneens geleid tot het oordeel dat een bevel om het grondgebied te verlaten kon worden opgelegd. De beoordeling van de aanvraag om verblijfsmachtiging blijkt derhalve bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Gelet op deze samenhang dienen de motieven van het bestreden bevel dan ook gezamenlijk met die van de onontvankelijkheidsbeslissing te worden gelezen. Bijgevolg dient bij de toetsing of de beoordeling van de gemachtigde in het bestreden bevel met betrekking tot het hoger belang van het kind, het gezinsleven en de gezondheidstoestand kennelijk onredelijk is, dan wel onverenigbaar zou zijn met de in het dossier beschikbare gegevens, eveneens rekening te worden gehouden met de motieven vervat in de onontvankelijkheidsbeslissing.

De Raad wijst er in dit verband op dat de onontvankelijkheidsbeslissing en het bestreden bevel weliswaar van elkaar te onderscheiden zijn en in wezen een andere finaliteit hebben, doch in essentie betrekking hebben op dezelfde problematiek, namelijk de (on)mogelijkheid en/of de verplichting voor verzoekers om het Belgisch

grondgebied te verlaten. Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt onderzocht of er buitengewone omstandigheden zijn om de aanvraag in te dienen in België in plaats van in het herkomstland, en wordt dus geantwoord op de vraag of de verzoekende partij en haar minderjarige zoon al dan niet naar haar land van herkomst kan terugkeren. Deze aanvraag kan dus aangenomen worden als een gelegenheid waarin de verzoekende partij schriftelijk haar standpunt kenbaar heeft kunnen maken over de redenen die de overheid ervan zouden kunnen weerhouden een terugkeerbesluit uit te vaardigen. De verzoekende partij heeft in haar aanvraag om een verblijfsmachtiging de mogelijkheid gehad, en ook te baat genomen, om toe te lichten waarom de elementen met betrekking tot het welzijn en de ontwikkeling van haar minderjarige zoon zich volgens haar verzetten tegen de verplichting om terug te keren naar Colombia. Uit wat voorafgaat blijkt echter dat de machtigingsaanvraag geen informatie bevatte over hoe S. (...) omgaat met veranderingen in zijn omgeving of context, noch enige beoordeling van zijn emotioneel of gedragsmatig functioneren in nieuwe situaties. Evenmin verstrekte de verzoekende partij in haar aanvraag informatie over de beschikbaarheid of toegankelijkheid van gelijkaardige zorg- of onderwijsvoorzieningen in het herkomstland. Het kan de gemachtigde dan ook niet verweten worden dat hij geen rekening heeft gehouden met het gegeven dat de verplichting om naar het land van herkomst terug te keren nadelige gevolgen zou kunnen hebben op S. (...) S emotionele en fysieke gezondheid, dan wel zijn sociale en onderwijsontwikkeling nu er geen elementen aan hem werden voorgelegd die hierop wezen.

Er blijkt dan ook niet dat de gemachtigde, in het licht van de gegevens waarover hij op het ogenblik van het treffen van het bestreden bevel beschikte, op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat het gegeven dat S. (...) autisme heeft en daarvoor in België de nodige ondersteuning, begeleiding en behandeling geniet hem er niet van kan weerhouden een terugkeerbesluit af te leveren.

Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de artikelen 7 en 74/13 van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

4.12. De verzoekende partij voert aan dat het belang van het kind de eerste overweging moet zijn bij alle beslissingen die een kind aangaan, en betoogt dat *in casu* de gevolgen voor de gezondheid, opleiding en het algemeen welzijn van haar zoon S. (...) onvoldoende in overweging zijn genomen bij het nemen van de bestreden beslissingen. Volgens de verzoekende partij schenden de bestreden beslissingen dan ook artikel 3 van het IVRK.

Daargelaten de vraag naar de directe werking van de ingeroepen bepaling van het Kinderrechtenverdrag, is de Raad van oordeel dat gelet op hetgeen voorafgaat niet is aangetoond dat de gemachtigde, op basis van de elementen zoals aan hem kenbaar waren gemaakt op het moment van het treffen van de bestreden beslissingen, artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind heeft geschonden. Uit een samenlezing van de motieven van beide bestreden beslissingen blijkt immers dat de verwerende partij wel degelijk heeft onderkend dat S. (...) autisme heeft en in België ondersteuning, begeleiding en onderwijs geniet. De verzoekende partij heeft evenwel niet aangetoond dat de continuïteit daarvan essentieel is voor zijn welzijn, noch dat gelijkaardige voorzieningen in Colombia niet beschikbaar of toegankelijk zouden zijn. De verwerende partij heeft hierover op afdoende wijze gemotiveerd, en in die zin rekening gehouden met het hoger belang van het kind. De verzoekende partij toont niet aan dat desbetreffende motivering, in het licht van de gegevens die voorlagen, strijdig zou zijn met het hoger belang van het kind in de zin van artikel 3 van het IVRK.

4.13. Waar de verzoekende partij betoogt dat een terugkeer naar Colombia het recht van S. (...) om een passende levensstandaard te genieten in de zin van artikel 27 van het IVRK schendt, wijst de Raad er vooreerst op dat deze bepaling van het Kinderrechtenverdrag geen duidelijke en juridisch volledige bepaling betreft die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen oplegt zodat aan deze bepaling directe werking moet worden onzegd en de verzoekende partij daarom de rechtstreekse schending van artikel 27 van het IVRK niet dienstig kan inroepen.

Bijkomend merkt de Raad op dat uit de machtigingsaanvraag niet blijkt dat verzoekende partij heeft gesteld dat haar zoon in Colombia geen passende levensstandaard zou kunnen genieten. Er wordt in de aanvraag uitsluitend verwezen naar de zorgstructuur en begeleiding die S. (...) in België ontvangt, en naar het belang van de voortzetting daarvan. Verzoekende partij heeft in de aanvraag geen enkel element aangevoerd over de situatie in Colombia, noch over het al dan niet bestaan van aangepaste voorzieningen of zorgmogelijkheden aldaar, noch enige toelichting verschaft omtrent de levensomstandigheden waarin zij en haar zoon zich bij een terugkeer naar Colombia zouden terecht komen. Aldus blijkt dat het argument dat een passende levensstandaard voor S. (...) in Colombia niet zou kunnen worden gewaarborgd, voor het eerst in het verzoekschrift wordt aangehaald, en dat deze stelling geen steun vindt in de elementen die aan de gemachtigde werden voorgelegd bij de beoordeling van de machtigingsaanvraag.

4.14. De verzoekende partij voert nog aan dat de verplichting om België te verlaten niet in overeenstemming is met artikel 24 van het Handvest, aangezien dit het recht van S. (...) op een omgeving die zijn welzijn bevordert schendt. Dit betoog kan niet worden gevolgd. De verzoekende partij heeft in haar machtigingsaanvraag immers niet aangehaald, noch heeft zij aangetoond dat het welzijn van S. (...) niet zou kunnen worden gegarandeerd in het land van herkomst. Evenmin werd in de aanvraag aangevoerd of onderbouwd dat S. (...) bij een terugkeer naar Colombia niet langer de bescherming of zorg zou ontvangen die hem toekomt. Aldus blijkt uit de aanvraag niet dat een terugkeer van S. (...) naar Colombia dermate nadelige gevolgen zou hebben voor zijn welzijn dat een schending van artikel 24, van het Handvest zou ontstaan. De Raad herhaalt en benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om in haar machtigingsaanvraag klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die haar verhinderen om de aanvraag bij de diplomatieke dienst of consulaire overheid in het buitenland in te dienen (RvS 9 januari 2006, nr. 153 367). Het is verder niet aan de Raad om zich aan de hand van niet eerder voorgelegde elementen uit te spreken over de wettigheid van de bestreden beslissingen .

4.15. De Raad stelt tot slot vast dat uit het gehele betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij ervan uitgaat dat de Raad kan optreden als een rechter in hoger beroep, die over een volheid van bevoegdheid beschikt om kennis te nemen van nieuwe elementen en die vervolgens zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag in de plaats kan stellen van deze van de bevoegde overheid. De Raad treedt echter op als annulatierechter en niet als feitenrechter. De annulatieprocedure voor de Raad kan niet worden aangewend als een soort herkansing om een onvoldoende onderbouwde aanvraag aan te vullen en uit te breiden. Indien de verzoekende partij meent dat er nieuwe elementen zijn die alsnog aantonen dat het voor haar en haar minderjarige zoon bijzonder moeilijk of quasi onmogelijk is om de aanvraag vanuit het land van herkomst in te dienen, dan kunnen zij deze niet voor het eerst aanwenden in hun beroepsprocedure voor de Raad. Zij kunnen echter wel een nieuwe verblijfsaanvraag richten tot het bevoegde bestuur.

4.16. Een schending van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 3 en 27 van IVRK of van artikel 24 van het Handvest kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter
--------------	---------------

C. VAN DEN WYNGAERT,	K. ALLYNS
----------------------	-----------

